

Sygn. akt I C 1879/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa H. K.

przeciwko(...)w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 czerwca 2011r., sygn. akt I C 55/11, któremu Sąd Rejonowy w Świdnicy postanowieniem z dnia 26.III.2012r., nadał klauzulę wykonalności w części, to jest w punkcie I i III sentencji tego wyroku w ten sposób, że zasądzone w tych punktach kwoty ogranicza do łącznej kwoty 5 541,38 zł (pięć tysięcy pięćset czterdzieści jeden 38/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18.IV.2014r.;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3260,73 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka H. K. domagała się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 czerwca 2011r., sygn. akt I C 55/11 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 26 marca 2012r. oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 24 czerwca 2011r. zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 39630,04 zł z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 10 sierpnia 2010r. i zasądzone świadczenie rozłożył powódce na 60 rat miesięcznych. Powódka początkowo nie spłacała rat, jednakże od czerwca 2012 r. najpierw wyrównała istniejącą zaległość, a następnie dokonuje regularnych wpłat na konto wierzyciela. Zdaniem powódki wszelkie zaległe raty zostały przez nią zapłacone wraz z odsetkami i kosztami postępowania egzekucyjnego. Pomimo to pozwana wszczęła i kontynuuje przeciwko powódce postępowanie egzekucyjne. Obecnie powódka systematycznie reguluje należne miesięczne raty, a niezależnie od tego komornik na mocy tytułu wykonawczego egzekwuje te same raty z świadczenia rentowego powódki. Powódka wskazała, że prowadzone przeciwko niej postępowanie egzekucyjne jest bezprzedmiotowe, gdyż dobrowolnie dokonuje ona comiesięcznych wpłat na rzecz wierzyciela. Na dzień 5 sierpnia 2013r. suma tych wpłat wynosiła 16 500,- zł. Ponadto w wyniku zajęcia komorniczego powódce potrącana jest część świadczenia rentowego w kwocie 543,96 zł miesięcznie, co na dzień wniesienia pozwu wynosiło 6527,52 zł. Łącznie powódka wpłaciła na dzień wniesienia pozwu 23 027,52 zł, zaś należność główna wynosiła 39 630,04 zł. Pomimo tych wpłat i skutecznej egzekucji strona pozwana pismem z

dnia 17 czerwca 2013r. poinformowała powódkę, że niezapłacone zobowiązanie wynikające z umowy pożyczki nr (...) w dalszym ciągu wynosi 33 216,78 zł, co zdaniem powódki jest bezzasadne.

Strona pozwana (...) z siedzibą w G. w odpowiedzi na pozew uznała powództwo za zasadne w części tj. w zakresie rat wymagalnych od miesiąca listopada 2013r. tj. od raty 29 do raty 60, orzeczonych w pkt II tytułu wykonawczego oraz w zakresie wpłat dobrowolnych na łączną kwotę 18 540,- zł i wniosła o zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych na podstawie art. 101 k.p.c. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że powódka nie wykonywała prawomocnego orzeczenia aż 11 miesięcy tj. od 10 lipca 2011r. do czerwca 2012r. Ta bezczynność powódki uprawniała stronę pozwaną do uzyskania tytułu wykonawczego na raty wymagalne. Pomimo, że Sąd nadał klauzulę wykonalności na cały tytuł egzekucyjny, pozwana wystąpiła o egzekucję w zakresie rat wymagalnych. Wbrew twierdzeniom powódki, pozwana w związku z dobrowolnymi wpłatami, które powódka zaczęła dokonywać od czerwca 2012r. ograniczyła wniosek egzekucyjny. Pozwana podkreśliła również, że wniosek o wszczęcie postępowania był stopniowo rozszerzany o raty, które stały się wymagalne w toku egzekucji. Pozwana podkreśliła, że powódka zgodnie z treścią tytułu wykonawczego zobligowana była do uiszczenia kosztów postępowania w kwocie 4399,- zł oraz odsetek umownych zasądzonych w pkt I wyroku za okres od 10 sierpnia 2010r. do 10 lipca 2011r., które to należności nie zostały rozłożone na raty. Odsetki te według wyliczenia pozwanej wynosiły 7639,37 zł. Na dzień wysłania wniosku egzekucyjnego w sprawie występowała zaległość w wysokości 12 rat, odsetek umownych w kwocie 7639,37 zł, kosztów procesowych 4399,- zł, kosztów klauzuli 60,- zł oraz odsetek ustawowych naliczonych za opóźnienie w spłacie rat. Rozliczenie wpłat uwzględnia tylko raty wymagalne do października 2013r., czyli kapitał w wysokości 18480,- zł (28 rat x 660,- zł). Pozwana oświadczyła, że na dzień 22 października 2013r. zadłużenie powódki z tytułu wykonawczego I C 55/11 wynosiło 8315,60 zł.

Powódka H. K. w piśmie z dnia 5 marca 2014r. wskazała, że wpłaty dokonane przez powódkę w dniu 2 stycznia 2013r. w kwotach 4620,- zł i 3300,- zł poprzedzone były uzyskaniem informacji od organu egzekucyjnego, że wpłata tych należności spowoduje uregulowanie istniejących na ten dzień zaległości i tym samym zakończenie postępowania. Zakwestionowała jednocześnie podstawy do obciążenia jej kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną. W Piśmie z dnia 20 marca 2014r. Powódka wskazała, że nie kwestionuje sposobu rozliczenia swoich wpłat dokonanych przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew. Podkreśliła ponadto, że nadal dokonuje systematycznych dobrowolnych wpłat na rzecz wierzyciela, co od dnia wniesienia pozwu stanowi kwotę 4620,- zł, zaś w postępowaniu egzekucyjnym wyegzekwowano kwotę 3807,72 zł.

Strona pozwana pismem z dnia 14 kwietnia 2014r. wskazała, że na dzień 17 kwietnia 2014r. stan zadłużenia powódki wynosi 6201,72 zł, w tym rozliczone zostały także koszty postępowania egzekucyjnego.

Bezspornym między stronami było, że powódka zgodnie z treścią tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 czerwca 2011r., sygn. akt I C 55/11 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 26 marca 2012r. zobowiązana była zapłacić na rzecz strony pozwanej kwotę 39630,04 zł wraz z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 10 sierpnia 2010r. do 10 lipca 2011 r. w łącznej kwocie 7639,37 zł oraz kosztami procesu w wysokości 4399,- zł. Przy czym zasądzone świadczenie główne w kwocie 39630,04 zł Sąd rozłożył powódce na 60 rat miesięcznych, w tym 59 rat po 660,- zł, ostatnia w kwocie 690,04 zł, płatne poczynając od 1 lipca 2011r. do 10. dnia każdego miesiąca. Bezsporne między stronami było, że powódka od czerwca 2012r. dokonywała i nadal dokonuje dobrowolnie wpłat na rzecz strony pozwanej. Według wyliczeń strony pozwanej, których powódka nie kwestionuje, do zapłaty na rzecz strony pozwanej została należność w kwocie 6201,72 zł. W kwocie tej mieszczą się również koszty postępowania egzekucyjnego.

Według informacji udzielonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku H. S., prowadzącego postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 4742/12, z dnia 17 kwietnia 2014r. aktualny stan zadłużenia powódki wynosił ogółem dla wierzyciela 5541,38 zł oraz nieopłacone koszty egzekucyjne w kwocie 1464,06 zł.

Sąd ustalił ponadto, co następuje:

Pismem z dnia 17 czerwca 2013r. strona pozwana w odpowiedzi na pismo powódki z dnia 4 kwietnia 2013r. poinformowała, że wszelkie podnoszone przez powódkę kwestie zostały wyjaśnione we wcześniejszej korespondencji

i stanowisko(...)w przedmiotowej sprawie nie uległo zmianie. Jednocześnie poinformowano powódkę, że wysokość posiadanego wobec Kasy niespłaconego zobowiązania, wynikającego z umowy pożyczki nr (...)w oparciu o wyrok o sygn. I C 55/11 z dnia 24 czerwca 2011r. wydany przez Sąd Rejonowy w Świdnicy, na dzień 17 czerwca 2013r. wynosi 33216,78 zł, w tym:

- kapitał 33021,88 zł;
- odsetki 45,14 zł;
- koszty 146,76 zł.

Do powyższej kwoty od dnia 18 czerwca 2013r. do dnia zapłaty należy doliczyć odsetki w wysokości 11,76 zł dziennie.

Dowód:

- pismo strony pozwanej skierowane do powódki z dnia 17.06.2013r. k. 24;

Sąd zważył co następuje:

Strona pozwana uznała żądanie pozwu z uwzględnionej części. Różnica w wyliczeniu wysokości pozostałej do zapłaty należności dokonany przez stronę pozwaną i komornika, wynika z faktu, że pozwana uwzględniła w swoich wyliczeniach koszty postępowania egzekucyjnego, które w istocie nie są przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, a rozstrzygnięcie w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego, w tym ocena celowości i niezbędności ich poniesienia dokonywana będzie w trybie art. 770 k.p.c. przez organy postępowania egzekucyjnego. Z tego też względu Sąd przyjął, że w części uwzględnionej strona pozwana powództwo uznała i zgodnie z art. 213§2 k.p.c. oraz art. 333 §1 pkt 2 k.p.c. wyrokowi w części uwzględniającej powództwo nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

W przedmiotowej sprawie powódka podniosła zarzut spełnienia świadczenia. Bezsporne między stronami było przedstawione przez pozwaną rozliczenie wpłat dokonanych przez powódkę. Rozliczenie to było również zgodne z rozliczeniem należności pozostałej powódce do zapłaty na rzecz strony pozwanej według wyliczenia sporządzonego przez komornika sądowego prowadzącego postępowanie egzekucyjne. Różnica w rozliczeniu pozwanej - raporcie spłaty według stanu na dzień 17.04.2014r. wynika z doliczenia do zadłużenia powódki kosztów postępowania egzekucyjnego, której jak już wyżej wskazane nie mogą być objęte niniejszym postępowaniem.

Zastrzeżenia Sądu budzi przy tym sposób rozliczania przez stronę pozwaną wpłat dokonywanych przez powódkę dobrowolnie oraz wyegzekwowanych przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego, zważywszy na treść tytułu wykonawczego, w którym należność główna została powódce rozłożona na miesięczne raty po 660,- zł, ostatnia 690,04 zł, na okres pięciu lat (60 miesięcy). Skoro raty płatne były miesięcznie, poczynając od 10 lipca 2011r., to na dzień zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie tj. na dzień 17 kwietnia 2014r. wymagalne były 33 raty, co stanowiło łącznie kwotę 21780,- zł (33 x 660,- zł). Na ten dzień powinna więc pozostać do spłaty niewymagalna jeszcze część świadczenia w kwocie 17850,04 zł, płatna w dalszych 27 ratach, 26 po 660,- zł i ostatnia 690,04 zł. Tymczasem według wyliczenia komornika na dzień 17 kwietnia 2014r. tj. na dzień zamknięcia rozprawy, powódce do zapłaty pozostała kwota 5541,38 zł. Przyjmując, że powódka zgodnie z tytułem wykonawczym miała prawo uiszczać należność w ratach po 660,- zł, do zapłaty pozostało jej 8 rat po 660,- zł i ostatnia 9 rata w wysokości 261,38 zł. Skoro według tytułu wykonawczego powódka należność główną miała spłacić w 60 ratach, ostatnia płatna do 10 lipca 2016r., zaś obecnie powódce do zapłaty pozostało 9 rat, to faktycznie spłaciła ona 51 rat, w tym 33 raty wymagalne i 18 rat niewymagalnych. Wymagalność pierwszej z pozostałych do zapłaty rat powódki przypadnie więc w dacie płatności 52 raty, czyli w dniu

10 listopada 2015 r., kolejne płatne będą miesięcznie, ostatnia rata wyrównawcza w kwocie 261,38 zł płatna będzie do dnia 10 lipca 2016r.

Zważywszy, że na dzień zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie należności objęte tytułem wykonawczym w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 czerwca 2011r., sygn. akt I C 55/11 opatrzonego klauzulą wykonalności, z tytułu należności głównej, odsetek umownych i ustawowych oraz kosztów procesu zostały przez powódkę spłacone do kwoty 5541,38 zł, Sąd pozbawił do tej kwoty tytuł wykonawczy wykonalności. Jednocześnie Sąd nie ingerował w sposób zapłaty zasądzonej kwoty, ustalony w pkt II wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy, pozostawiając w mocy, postanowienie o rozłożeniu świadczenia z tytułu należności głównej na 59 rat, po 660,- zł, oraz ostatnia rata stanowiąca wyrównanie całej należności. Odnosząc ustaloną niniejszym wyrokiem pozostałą powódce do zapłaty należność do wymagalności poszczególnych rat, należy wskazać, że powódce pozostały do zapłaty niewymagalne raty od 52 do 60, w wysokości 660,- zł i ostatnia 60 rata wyrównawcza wynosząca aktualnie 261,38 zł, płatna do dnia 10 lipca 2016r., wszystkie z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Dalej idące powództwo, zmierzające do pozbawienia tytułu wykonawczego w całości podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 k.p.c. Przyjmując, że powódka wygrała proces w 83,3%, w takim zakresie strona pozwana powinna ponieść koszty procesu, które łącznie w niniejszej sprawie wynosiły 6816 zł (w tym koszty zastępstwa procesowego strony 2x2427,- zł i 1982,- zł opłata sądowa). Pozwaną obciąża więc kwota 5677,73 zł, z tego pozwana poniosła już koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2417,- zł, do zwrotu pozostaje więc kwota 3260,73, z której 1651,- zł podlega zwrotowi na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku z tytułu opłaty sądowej, od obowiązku uiszczenia której powódka był zwolniona, na rzecz powódki pozwana powinna zapłacić tytuł zwrotu kosztów postępowania kwotę 1609,72 zł.

Jednocześnie pozbawione racji było stanowisko pozwanej, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajdzie art. 101 k.p.c. Podkreślić należy, że strona pozwana dopiero w toku niniejszego postępowania zweryfikowała swoje wyliczenia dotyczące spłaty zadłużenia przez powódkę. Z pisma skierowanego do powódki w dniu 17 czerwca 2013r. wynika bowiem, że powódka wielokrotnie domagała się prawidłowego ustalenia jej zaległości względem strony pozwanej. Ostatecznie w piśmie z dnia 17 czerwca 2013r., stanowiącym odpowiedź na pismo powódki z dnia 5 kwietnia 2013r., a więc po dwóch miesiącach, pozwana wyliczyła zaległość powódki na kwotę 33 216,78 zł, podczas gdy według raportu spłaty na dzień 17 kwietnia 2014r., zadłużenie powódki w dniu 10 czerwca 2013r. wynosiło 9702,49 zł. Zważywszy, że strona pozwana pomimo dobrowolnych wpłat prowadzących do spłaty zadłużenia przez powódkę również w znacznej części jeszcze niewymagalnego, kontynuowała prowadzenie postępowania egzekucyjnego przeciwko powódce, brak było podstaw do przyjęcia, że strona pozwana nie dała podstaw do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.